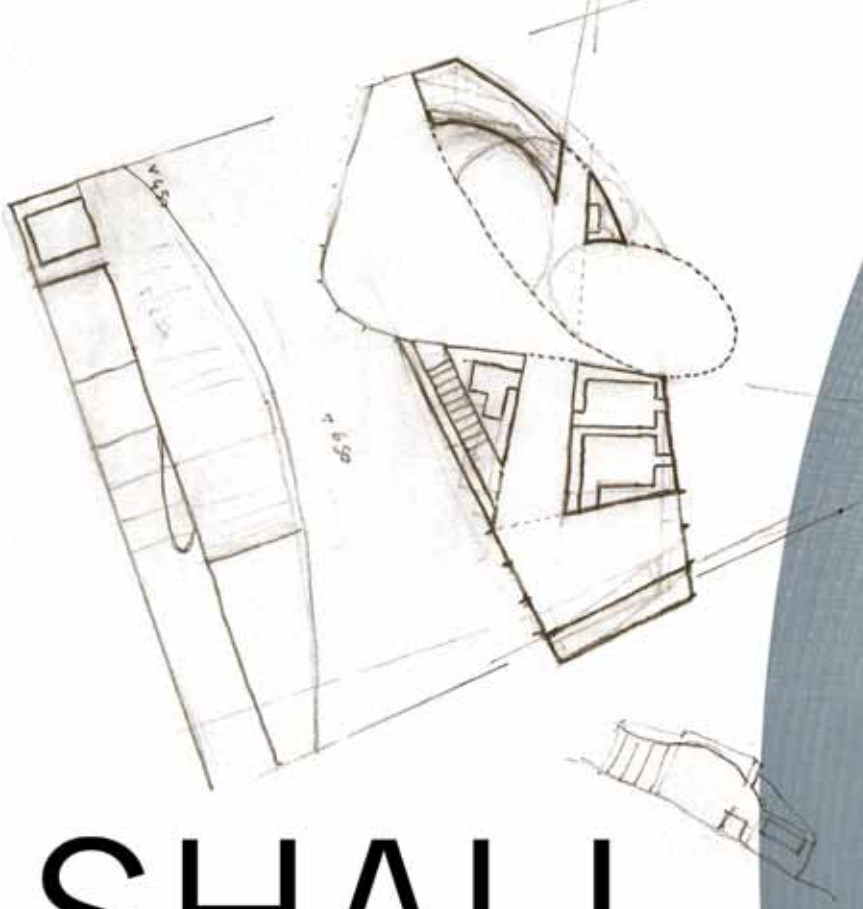

SHALL WE DANCE?

HOUSE OF CONVEXITIES

บ้านคือปราการด่านแรกของการอยู่อาศัย แม้จะมีความยั่วยวนใจให้สถาปนิกได้ไม่เท่ากับพิพิธภัณฑ์ หรืองานสถาปัตยกรรมชิ้นใหญ่ๆ แต่ก็เรียกได้ว่า ‘บ้าน’ นี่แหละคืออาคารที่ปราบเซียนมานักต่อนัก เนื่องจากฟังก์ชั่นของบ้านมีความเชื่อมโยงกับผู้อยู่อาศัยอย่างใกล้ชิด ชนิดที่ว่าสถาปนิกจะต้องออกแบบทุกๆ รายละเอียด จนไอเดียที่จะสร้างสิ่งที่แตกต่างไปจากเดิมถูกจำกัดอยู่ในกรอบ จนแนวความคิดถูกขีดเส้นอยู่ภายใต้วัสดุอุปกรณ์ ทำให้ขาดชีวิตชีวาไป Best Living House จึงอยากจะปลุกไอเดียในการออกแบบบ้านที่เต็มไปด้วยคอนเซ็ปต์ในฟังก์ชั่นอันกลมกลืนกับโครงการ House of Convexities จากสถาปนิกชาวสเปน Antonino Cardillo ที่เคยฝากผลงานกับเรามาแล้วในฉบับก่อนๆ

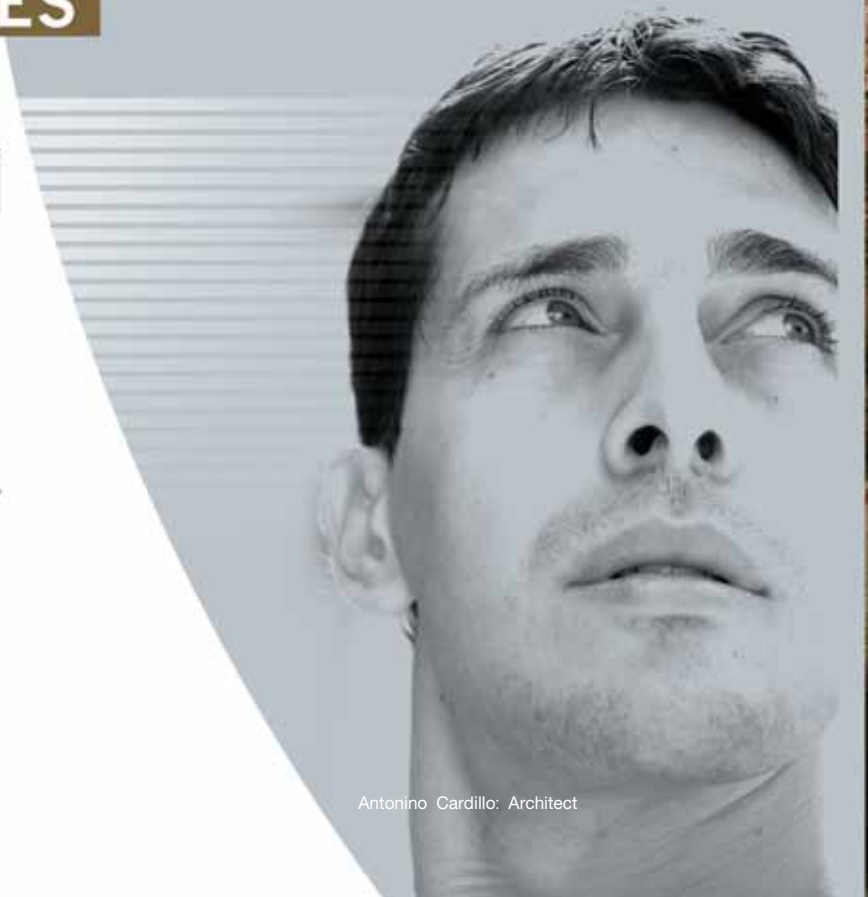

Antonino Cardillo: Architect

ความงดงามจากการสร้างสรรค์งานศิลป์นั้นมีหลายวิธีการที่จะหาจุดรับรู้ร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นดนตรีและเนื้อร้อง, เสื้อผ้าและบทละคร ไอเดียเหล่านั้นก็เหมือนกับบ้านหลังที่ Cardillo ออกแบบใน Barcelona บนคอนเซ็ปต์ที่เป็นการจับคู่กันระหว่างสถาปัตยกรรมและการเต้นรำ ไอเดียนี้ดูเป็นนามธรรมจนเกินที่จะจับต้องได้ด้วยตาเปล่า หากปราศจากการเปิดเผยจากตัวสถาปนิกเอง เราก็คงยากที่จะทำความเข้าใจได้อย่างถ่องแท้ แต่นั่นก็เป็นสิ่งสำคัญที่สถาปนิกทุกคนจำเป็นต้องมี เนื่องจากการมีรากฐานทางไอเดียที่แข็งแรงย่อมส่งผลให้งานดีไซน์มีที่มา-ที่ไป เสมือนมีจุดหมายในการเดินทางนั่นเอง

House of Convexities จะมีการเล่นระดับสองชั้น เป็นการออกแบบพร้อมๆ กับการนำวัฒนธรรมท้องถิ่นของชาวสเปนมาเป็นส่วนสำคัญ ซึ่งก็คือการเต้นระบำฟลามิงโก (Flamenco) นั่นเองที่เป็นแรงบันดาลใจให้ โดย Cardillo ใช้เส้นสายโค้งมน ส่งผลให้อาคารแสดงออกถึงความเคลื่อนที่ พริ้วไหว ถ้าใส่จังหวะฟลามิงโกลงไปอาจจะเคลื่อนที่ไปเลยก็ว่าได้ โดยเส้นสายเหล่านั้นจะมีการเล่นกับทัศนียภาพของอาคาร บวกกับแสงสีที่เล็ดลอดเข้ามาสร้างให้เกิดจังหวะจะโคนเคลื่อนไหวแบบไม่หยุดหย่อน

Cardillo พูดถึงคอนเซ็ปต์นี้ โดยเปรียบเปรยถึงสถาปัตยกรรมและดนตรี เขามองหาแขนขาของงานสถาปัตยกรรมในเชิงคอนเซ็ปต์ที่จะนำมาสร้างจังหวะความเคลื่อนไหวของบ้านหลังนี้ เพราะสถาปัตยกรรมจะหยุดนิ่งเฉพาะในภาพถ่าย แต่ในชีวิตจริงสภาพแวดล้อมของงานสถาปัตยกรรมต่างเคลื่อนไหวไปแบบไม่มีวันหยุดหย่อน ท่ามกลางลานโล่งแบบเมดิเตอร์เรเนียนอันแข็งกระด้าง รอยขรุขระของหิน กำแพง, ลำแสงที่เอียงลู่ลงมาจากเบื้องบนที่จะจารึกร่องรอยในแบบที่เราไม่สามารถหยั่งรู้ได้ สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำอีก จนในปีหนึ่งๆ ก็จะมีเรื่องราวร้อยแปดประการบันดาลใจผู้อยู่อาศัย

ผนังโค้งล้อไปกับแสง ในขณะที่ลำแสงว่ายเวียนไปบนผนัง ต่อเนื่องเป็นการเคลื่อนไหวในชั่วขณะของสถานที่นั้นๆ ทำให้สัมผัสตัดขาดออกจากกันจนเห็นได้ชัดเจนว่าอะไรคือความมืดและความสว่าง โดยการเคลื่อนไหวเหล่านี้ก็จะดำเนินเรื่อยไปแบบไม่มีจุดจบเช่นเดียวกับศาสตร์แห่งระบำฟลามิงโก ร่างกายของนักเต้นเปรียบได้กับของเหลวที่หลอมรวมเข้ากับสเปซและเคลื่อนไหวผ่านข้อต่อโดยไม่เหลือช่องว่างหรืออธิบายการเคลื่อนไหวที่เป็นไปได้ตั้งมากมายภายในตัวมันเอง

จากคอนเซ็ปต์ที่อธิบายในเชิงนามธรรมจนยากที่จะเข้าใจได้หากไม่เห็นรูปแบบของสถาปัตยกรรมในภาพสุดท้าย Cardillo แสดงให้เราเห็นผลสำเร็จของบ้านหลังนี้ผ่านสิ่งที่เขาพรรณนาอย่างกลมกลืน ภายใต้เส้นสายที่เกิดจากความโค้งมนเป็นหลัก ส่งผลให้อาคารของเขาไม่ได้หยุดนิ่งอยู่กับที่ ในขณะที่แสงกำลังเคลื่อนที่ สถาปัตยกรรมของเขาก็กำลังแสดงตัวออกมาอย่างแตกต่าง นั่นทำให้ดูเหมือนว่าสถาปัตยกรรมกำลังเคลื่อนไหว หรือเต้นรำไปกับสเปซภายในที่เปิดให้แสงทำงานอย่างเต็มที่ ด้วยการตกแต่งที่ไม่มีการประดับมากนัก ในโทนสีอ่อนๆ เพื่อการใช้เป็นฉากหลังของแสงสีที่เคลื่อนที่ไปทุกขณะ

แรงบันดาลใจเป็นสิ่งสำคัญในการให้กำเนิดชิ้นงานที่มีเรื่องราว และเรื่องราวของบ้านหลังนี้ไม่ใช่แค่เนื้อหาทางด้านสถาปัตยกรรมเท่านั้น คุณอาจจะมองว่าการพรรณนาจนฟุ้งเฟ้ออาจจะไม่ช่วยอะไรเลยในการทำความเข้าใจงานสถาปัตยกรรม เนื่องจากเมื่อเห็นผลลัพธ์สุดท้ายแล้วเราก็ไม่ต้องการคำอธิบายที่ยืดยาว เนื่องจากงานสถาปัตยกรรมหาใช่บทกวีไม่ แต่ถึงกระนั้น สถาปนิกก็จำเป็นต้องอธิบายความหมายที่แฝงอยู่ อย่างน้อยที่สุดก็กับตัวเขาเอง

THE ARCHITECTURE BECOMES LIGHT INTERPRETED THROUGH THE LIMBS OF THE ARCHITECTURE.

Spanish design takes influence from dance

The beauty of creative arts is that they can converge in many ways, music and lyrics, costume and theatre and, as illustrated by Antonino Cardillo's House of Convexities in Barcelona, architecture and dance. House of Convexities is a two level home designed with Spanish traditional dance at its heart. Flamenco inspires the lines of the building playing with perspective and light throughout the user's transition. Here Cardillo describes his concept of Flamenco y arquitectura:

"If architecture is music in stone can its 'limbs' dance? Architecture only remains still in pictures. In real life its natural state is one of transition. Both man and light move within it.

"Inside a house among coarse Mediterranean glades and corrugated stone walls, a slanting light, pierced by innumerable narrow repeated blades, inscribes and describes the walls with its impermanent, mutable hand. How many possible stories will this light tell over the course of a year?

"A curved wall jokes with the light. The light bathes the wall, but reaches the moment and the place in which, going beyond the curve, it takes a tangent, deciding what will be lit and

what will be dark. And this movement suggests the indefinite, mutability, shading, ineffability. Thus architecture becomes light interpreted through the 'limbs' of the architecture. Like shadows of flesh on flesh, whose forms are both definite and defining.

"Here, as in a Flamenco dance, the body breaks up, invading the space moving through its potential articulations without, however, defining the void, or, interpreting the many possibilities of moving within it: fleshy and sensual, but equally incisive and precise. Secret but luminous. Closed but open to a multitude of possibilities. A body inside another body. Compressed, suspended and continuous in its curvilinear trajectory.

"And yet, as in a Flamenco dance, the development of movement, its indefinable ardour, is made real by the successive instant. That solemn, still instant that seems to challenge eternity.Thus, smooth, tall and still, a wall opposes silence. And such stillness paradoxically supports the preceding movement, giving sense to its being."

www.antoninocardillo.com